

**Cauza C-645/19****Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

30 august 2019

**Instanța de trimitere:**

Hof van beroep te Brussel (Belgia)

**Data deciziei de trimitere:**

8 mai 2019

**Apelante:**

Facebook Ireland Limited

Facebook Inc

Facebook Belgium bvba

**Intimată:**

Gegevensbeschermingsautoriteit

**Obiectul procedurii principale**

Apelul din procedura principală este îndreptat împotriva hotărârii Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel [Tribunalul de Primă Instanță neerlandofon din Bruxelles, Belgia] din 16 februarie 2018 prin care, la solicitarea Commissie ter bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer [Comisia pentru protecția vieții private, Belgia] (denumită în continuare „Privacy Commissie” [„Comisia pentru viața privată”], înlocuită în prezent de Gegevensbeschermingsautoriteit [Autoritatea pentru protecția datelor], denumită în continuare „GBA”), Facebook Inc., Facebook Ltd. și Facebook bvba li s-au impus o serie de măsuri. Facebook trebuia, în special, să înceteze plasarea și colectarea de cookies la utilizatorii de internet care au intrat pe o pagină web a domeniului Facebook.com sau pe un site web al unui terț, cu excepția cazurilor în care acești utilizatori de internet își dăduseră în mod clar acordul în acest sens și

erau suficient informați. Datele cu caracter personal pe care Facebook le obținuse deja utilizând tehnologiile care sunt în discuție în speță trebuiau să fie distruse.

## **Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară**

Cerere formulată în temeiul articolului 267 TFUE.

Cele șase întrebări preliminare privesc interpretarea articolului 55 alineatul (1) și a articolelor 56-58 și 60-66 din Regulamentul 2016/679 (denumit în continuare „Regulamentul general privind protecția datelor”), care vizează competențele autorităților de supraveghere din statele membre în cazul prelucrării transfrontaliere a datelor în cadrul Uniunii Europene.

## **Întrebările preliminare**

- 1) Articolul [55 alineatul (1)], articolele 56-58 și 60-66 din Regulamentul 2016/679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE coroborate cu articolele 7, 8 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că o autoritate de supraveghere care, în temeiul legislației naționale adoptate în aplicarea articolului [58 alineatul (5)] din acest regulament, are competența de a introduce, la o instanță din statul său membru, o acțiune în justiție împotriva încălcărilor acestui regulament, nu poate exercita această competență în ceea ce privește o prelucrare transfrontalieră dacă ea nu este autoritatea de supraveghere principală pentru această prelucrare transfrontalieră?
- 2) Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care operatorul acestei prelucrări transfrontaliere nu are sediul principal în respectivul stat membru, însă are un alt sediu în acel stat?
- 3) Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care autoritatea națională de supraveghere introduce acțiunea în justiție împotriva sediului principal al operatorului sau împotriva sediului său din propriul stat membru?
- 4) Răspunsul la această întrebare este diferit în cazul în care autoritatea națională de supraveghere a introdus deja acțiunea în justiție înainte de data la care acest regulament a intrat în vigoare (25 mai 2018)?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul [58 alineatul (5)] din Regulamentul general privind protecția datelor are efect direct, astfel încât o autoritate națională de supraveghere se poate baza pe articolul menționat pentru a iniția sau a continua o procedură judiciară împotriva unor părți private, chiar dacă articolul [58 alineatul (5)] din Regulamentul general

privind protecția datelor nu este transpus în mod specific în legislația statelor membre, deși acest lucru este obligatoriu?

- 6) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările precedente, rezultatul acestor proceduri ar putea împiedica o constatare contrară a autorității de supraveghere principale, în cazul în care autoritatea de supraveghere principală anchetează aceleași activități de prelucrare transfrontalieră sau activități similare, în conformitate cu mecanismul prevăzut la articolele 56 și 60 din Regulamentul general privind protecția datelor?

### **Dispozițiile de drept al Uniunii invocate**

Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10)

Directiva 2002/58 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (JO 2002, L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63)

Directiva 2009/136 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (JO 2009, L 337, p. 11)

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „Regulamentul general privind protecția datelor”)

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

### **Dispoziții naționale invocate**

Legea din 8 decembrie 1992 de protejare a confidențialității cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal (denumită în continuare „WVP”)

Legea din 13 iunie 2005 privind comunicațiile electronice

Legea din 3 decembrie 2017 de instituire a Gegevensbeschermingsautoriteit [Autoritatea pentru protecția datelor] (denumită în continuare „Legea GBA”)

Legea din 30 iulie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal

### **Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale**

- 1 La baza litigiului se află acțiunile în justiție ale Comisiei pentru viața privată, respectiv ale GBA (succesoarea sa), prin care acestea doresc să dispună încetarea presupuselor încălcări grave și pe scară largă, de către Facebook, ale legislației privind protecția vieții private, care constau, printre altele, în colectarea zilnică și ilegală de informații, care sunt folosite pentru profilarea comportamentului privat de navigare a milioane de utilizatori de internet din Belgia (atât titulari de cont Facebook, cât și utilizatori neînregistrați ai serviciului Facebook), prin intermediul unor tehnologii precum „cookies”, „social plugins” („extensii pentru social media”) și „pixels”.
- 2 Pe scurt, Comisia pentru viața privată, în prezent GBA, susține că Facebook:
  - folosește anumite tehnologii pentru a supraveghea persoanele în timp ce navighează de la un site la altul, folosind apoi informațiile colectate pentru profilarea comportamentului lor de navigare și pentru a le prezenta publicitate orientată pe baza acestuia, fără a informa în mod adecvat persoanele în cauză și fără a obține consimțământul valabil din partea acestora.
  - aplică aceste practici indiferent dacă persoana în cauză s-a înregistrat sau nu s-a înregistrat în rețeaua socială Facebook.
- 3 La 11 septembrie 2015, Comisia pentru viața privată a inițiat o procedură la Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel [Tribunalul de Primă Instanță neerlandofon din Bruxelles, Belgia] împotriva Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. și Facebook bvba. Rechtbank [Tribunalul] s-a pronunțat pe fond în hotărârea din 16 februarie 2018. La 2 martie 2018, Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. și Facebook bvba au depus la instanța de trimitere o cerere de apel împotriva acestei hotărâri. La 25 mai 2018, a intrat în vigoare Legea GBA, prin care GBA a devenit succesorul legal al Comisiei pentru viața privată.

### **Principalele argumente ale părților din litigiul principal**

- 4 Obiectul litigiului dintre părțile din acțiunea principală a fost chestiunea dacă curțile și tribunalele belgiene au jurisdicție internațională cu privire la cele trei părți: Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd. și Facebook bvba (societatea belgiană). Instanța de trimitere a soluționat acest punct și a hotărât că ea nu are jurisdicție internațională în ceea ce privește acțiunile formulate împotriva Facebook Inc. și Facebook Ireland Ltd., are însă are jurisdicție internațională în ceea ce privește acțiunile formulate împotriva Facebook bvba. Prin urmare, litigiul

principal este limitat la acțiunile formulate împotriva ultimei întreprinderi menționate.

- 5 În ceea ce privește faptele anterioare datei de 25 mai 2018, instanța de trimitere a hotărât deja că acțiunile GBA sunt în orice caz fără obiect, în lipsa interesului necesar. În consecință, litigiul principal este limitat la faptele ulterioare datei de 25 mai 2018, dată la care Regulamentul general privind protecția datelor și Legea GBA au intrat în vigoare, iar GBA a succedat Comisiei pentru viața privată.
- 6 Întrebările preliminare rezultă din dezbaterile dintre părți privind consecințele intrării în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor și a noii legislații belgiene corespunzătoare acestuia, Legea GBA, pentru competențele autorității de supraveghere nou înființate, GBA, care a înlocuit Comisia pentru viața privată, care inițiasse în 2015, în primă instanță, o procedură judiciară împotriva Facebook.
- 7 Potrivit Facebook, GBA nu are competența de a efectua anchete și de a lua decizii cu privire la activitățile de prelucrare în litigiu. Regulamentul general privind protecția datelor a abrogat în toate statele membre legislațiile naționale privind viața privată, inclusiv WVP în Belgia, și a creat un nou cadru de drept material și procedural pe care autoritățile de supraveghere din UE trebuie să îl respecte.
- 8 În opinia sa, noile norme (Regulamentul general privind protecția datelor și Legea GBA), care sunt în vigoare de la 25 mai 2018, prevăd un mecanism al „ghișeului unic” (articolele 56 și 60 din Regulamentul general privind protecția datelor), în cadrul căruia aplicarea este realizată de autoritatea de supraveghere principală a statului membru în care operatorul de date are sediul principal. În speță, această autoritate principală ar fi autoritatea irlandeză (Data Protection Commission, DPC), deoarece sediul principal al operatorului din UE se află în Irlanda (Facebook Ireland Ltd.). Potrivit Facebook, autoritatea de supraveghere irlandeză are, de asemenea, anchete paralele în desfășurare.
- 9 GBA contestă faptul că nu poate acționa în justiție ca succesori al Comisiei pentru viața privată pentru motivul că nu este autoritatea de supraveghere principală în sensul Regulamentului general privind protecția datelor. În opinia sa, mecanismul „ghișeului unic” presupune că un operator cu unul sau mai multe sedii în UE primește, pentru o prelucrare transfrontalieră, o anumită autoritate de supraveghere drept unic interlocutor. Aceasta este autoritatea de supraveghere a statului membru în care operatorul are sediul principal din UE, care devine astfel autoritatea de supraveghere „principală”.
- 10 Potrivit GBA, mecanismul „ghișeului unic”, astfel cum este stabilit la articolul 56 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor, rămâne totuși o derogare. Regula de bază este că fiecare autoritate de supraveghere dispune, pe teritoriul său, de competențele care îi sunt acordate de Regulamentul general privind protecția datelor, astfel cum prevede în mod explicit articolul 55 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor. Mecanismul „ghișeului

unic” nu aduce atingere competenței unei autorități de supraveghere de a acționa în justiție. În ceea ce privește competențele de execuție ale unei autorități de supraveghere, Regulamentul general privind protecția datelor face o deosebire clară între un parcurs administrativ (reglementat de articolul 58 din Regulamentul general privind protecția datelor) și un parcurs judiciar. Acesta din urmă nu se încadrează în mecanismul „ghișeului unic”, fapt care s-ar demonstra, de asemenea, prin scopul acestui mecanism, prin textul articolului 58 din Regulamentul general privind protecția datelor, prin procesul de elaborare a Regulamentului general privind protecția datelor și prin punerea în aplicare a acestuia în Belgia. Imposibilitatea ca GBA să acționeze dacă nu este autoritatea de supraveghere principală ar conduce la rezultatul că încălcările comise pe teritoriul belgian nu pot fi aduse la cunoștința autorităților, chiar dacă sunt supuse unor sancțiuni penale.

- 11 GBA susține în final că, chiar în cazul în care competența unei autorități de supraveghere de a introduce o acțiune în justiție pe teritoriul său se încadrează în mecanismul „ghișeului unic”, nu există nicio dispoziție conform căreia Regulamentul general privind protecția datelor are drept efect încetarea tuturor procedurilor judiciare care sunt în curs la 25 mai 2018.

#### **Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare**

- 12 Instanța de trimitere constată că, pentru faptele ulterioare datei de 25 mai 2018, se aplică într-adevăr o administrare a justiției complet nouă pentru supravegherea normelor privind viața privată.
- 13 Reclamațiile pot conduce la o anchetă efectuată de serviciile de control ale GBA. La finalizarea unei anchete, cauza poate fi înaintată așa-numitei geschillenkamer [camera de soluționare a litigiilor]. Aceasta poate decide, printre altele, să transfere dosarul către instanțele responsabile cu punerea în aplicare a sancțiunilor penale. Eventualele decizii ale geschillenkamer [camera de soluționare a litigiilor] pot fi atacate la Marktenhof [Curtea piețelor, Belgia] (camera specializată din cadrul hof van beroep Brussel [Curtea de Apel din Bruxelles, Belgia]).
- 14 În principiu, administrarea justiției care constă în deschiderea unei acțiuni în justiție împotriva unei părți (precum acțiunea formulată în speță de Comisia pentru viața privată împotriva Facebook), nu mai este accesibilă. Potrivit instanței de trimitere, se aplică o normă nouă („ghișeul unic” menționat) în cadrul urmăririi și combaterii, în Europa, a cazurilor de încălcare a normelor privind viața privată.
- 15 Potrivit instanței de trimitere, întrebarea care se pune acum este dacă GBA mai poate acționa în cazul Facebook bvba pentru faptele ulterioare datei de 25 mai 2018, în măsura în care în prezent Facebook Ireland Ltd. este entitatea care prelucrează datele. De la data menționată, din articolul 56 din Regulamentul general privind protecția datelor s-ar putea concluziona că, în conformitate cu principiul „ghișeului unic”, numai în Irlanda se poate acționa de către autoritatea



de supraveghere având sediul în această țară și numai curțile și tribunalele acestei țări au jurisdicție.

- 16 În Hotărârea Curții de Justiție din 5 iunie 2018 (cauza C-210/16, *Wirtschaftsakademie*), Curtea a stabilit că autoritatea de supraveghere germană putea fi competentă cu privire la prelucrarea datelor, în condițiile în care operatorul acelor date era stabilit într-un alt stat membru (Irlanda), iar sediul din Germania era exclusiv însărcinat cu vânzarea de spații publicitare și cu alte activități de marketing pe teritoriul acestui stat membru (Facebook Germany).
- 17 În această cauză, Curtea s-a pronunțat cu privire la Directiva 95/46/CE din 24 octombrie 1995 a Parlamentului European și a Consiliului, care a fost abrogată prin Regulamentul general privind protecția datelor. Instanța de trimitere se întreabă, în prezent, în ce măsură interpretarea Curții de Justiție din Hotărârea din 5 iunie 2018, menționată anterior, mai este relevantă pentru interpretarea noii legislații. Ea precizează, în plus, că GBA nu demonstrează că Facebook Belgium bvba ar fi implicată, sub orice formă, în prelucrarea efectivă a datelor.
- 18 Instanța de trimitere face referire, de asemenea, la o altă hotărâre recentă a „Bundeskartellamt” din Germania din 6 februarie 2019 (așa-numita „Facebook Decision”), în care această autoritate a considerat că Facebook abuzează de poziția sa dominantă, combinând date din diferite surse, fapt care de acum s-ar mai putea întâmpla numai dacă utilizatorii își dau acordul explicit în acest sens, cu precizarea că cine nu își dă acordul în acest sens nu poate fi exclus de la serviciile Facebook. Instanța de trimitere constată că Bundeskartellamt se considera în mod evident competentă, în pofida mecanismului „ghișeului unic” menționat anterior.
- 19 Instanța de trimitere consideră că articolul 6 din Legea GBA, care stabilește că GBA are acces general la justiție, inclusiv la justiția europeană, furnizează în sine o bază juridică insuficientă pentru ca GBA să acționeze în această cauză. Acest articol prevede: „Autoritatea pentru protecția datelor are competența, în cadrul acestei legi și al legilor care conțin dispoziții privind protecția datelor personale prelucrate, de a aduce în fața autorităților judiciare cazurile de încălcare a principiilor de bază ale protecției datelor cu caracter personal și, după caz, să introducă o acțiune în justiție în scopul de a asigura aplicarea acestor principii de bază.”
- 20 Faptul că, în principiu, GBA poate introduce o acțiune în justiție dacă este cazul, nu înseamnă că această acțiune în justiție poate fi introdusă oricum și oricând la curțile și tribunalele belgiene, având în vedere că regula generală a „ghișeului unic” pare să implice că acțiunea în justiție se introduce la instanța din localitatea în care are loc prelucrarea datelor.
- 21 Instanța de trimitere precizează că articolul 58 alineatul (5) din Regulamentul general privind protecția datelor prevede: „Fiecare stat membru prevede, pe cale legislativă, faptul că autoritatea sa de supraveghere are competența de a aduce în fața autorităților judiciare cazurile de încălcare a prezentului regulament și, după

caz, de a iniția sau de a se implica într-un alt mod în proceduri judiciare, în scopul de a asigura aplicarea dispozițiilor prezentului regulament.”

- 22 În opinia sa, această dispoziție impune ca statele membre să stabilească, prin intermediul unei dispoziții explicite, care sunt circumstanțele concrete în care autoritatea națională de supraveghere a unui stat membru poate introduce o acțiune în justiție la propriile curți și tribunale ale statului membru, dacă această posibilitate ar exista „peste” principiul „ghișeului unic”, astfel cum se prevede la articolele 55 și 56 din Regulamentul general privind protecția datelor.
- 23 Instanța de trimitere consideră că nicio autoritate de supraveghere (alta decât autoritatea de supraveghere a sediului principal sau a sediului unic al operatorului) nu are competența de a aborda în această acțiune o reclamație primită sau un eventual caz de încălcare a acestui regulament, decât dacă obiectul respectivei cauze se referă numai la un sediu din statul său membru sau dacă aceasta are un impact semnificativ numai asupra persoanelor în cauză din statul său membru.